

Alustus Kim Jong Iin teoksesta "*Sosialismi on tiedettä*" (2000)

Heikki Männikkö

Tutkielmansa "*Sosialismi on tiedettä*" toveri Kim Jong Il kirjoitti syksyllä 1994, tilanteessa, jossa sosialismin kehitys oli väliaikaisesti päättynyt monissa maissa. Heti tutkielman alussa todetaan: "**Sosialismin eteneminen on päättynyt monissa maissa, mutta tieteellinen sosialismi elää ihmisten ajatuksissa yhtä voimakkaana, kuin ennenkin**". "**Sosialismin romahtaminen monissa maissa ei merkitse sitä, että sosialismi tieteenä olisi epäonnistunut, vaan ainoastaan sosialismin mädättänyt opportunisti on kärsinyt vararikon**".

Heti tutkielmansa alussa Kim Jong Il kytkee yhteen sosialismin ja kansanjoukkojen riippumattomuuden toteamalla, että "**sosialismi on riippumattomuuden puolesta taistelevien kansanjoukkojen ihanne ja vallankumouksellinen lippu**". "**Joukot saavuttavat riippumattomuutensa sosialismin ja kommunismin avulla**". Hän perustelee sitä toteamalla, että kansanjoukkojen taistellessa riippumattomuutensa puolesta ovat luokkayhteiskunnat muuttuneet. "**Mutta vihamielisten luokkayhteiskuntien vaihtuessa toisiksi ovat muuttuneet ainoastaan riiston ja sarron muodot. Yksityisomistukseen ja sen tuotteeseen yksilökeskeisyyteen eli individualismiin perustuva luokkayhteiskunta jakaantuu väistämättä toisilleen vihamielisiin luokkiin. Joukkojen riippumattomuuden toteuttaminen edellyttää yksityisomistukseen ja yksilökeskeisyyteen perustuvan yhteiskunnan korvaamista kollektiivisuuteen perustuvalla yhteiskunnalla sosialismilla ja kommunismilla**". Tätä Kim Jong Il'n toteamusta vahvistaa hyvin monien maiden kokemus sosialismin alasajosta. Siellä missä kansan omaisuus luovutettiin yksityiseen omistukseen, syntyivät välittömästi toisiaan vastaan taistelevat kapitalistiryhmät tukijoukkoineen, jotka turvautuivat jopa aseelliseen taisteluun, saadakseen kansan omaisuuden haltuunsa.

Kim Jong Il toteaa edelleen, että kapitalismissa yksilökeskeisyys on muuttunut pienen kapitalistijoukon rajoittamattomaksi ahneudeksi. Tähän teesiin meidän, jotka näemme pörssitalouden ja globaalisen kapitalismin aikaansaannokset, on helppo yhtyä. Myös me Suomen kommunistit näemme, että luokkayhteiskunnan ristiriidat ovat tänään kärjistyneet äärimilleen ja että siitä johtaa ulos vain yksi tie, sosialistinen vallankumous. Tämän ajatus esitetään tutkielmassa siten, että yksilökeskeisyyteen perustuvan yhteiskunnan muuttuminen kollektiivisuuteen perustuvaksi yhteiskunnaksi on historian kehityksen vääjäämätön vaatimus. Aikakautemme on siksi kansanjoukkojen riippumattomuuden aikakausi, sanoo Kim Jong Il.

Tutkielmassa todetaan utopistisocialistien ansio ajatuksesta sarron ja sen perustana olevan yksityisomistuksen hävittämisestä, mutta vasta marxilaisuuden asettaneen tämän tieteelliselle perustalle. Kim Jong Il toteaa, miten marxilaisuus osoitti sosialismin voiton vääjäämättömyyden, yhdisti yhteen riistettyjen työläisten vaatimukset, nämä vaatimukset täyttämään kykenevät vallankumoukselliset voimat ja vallankumouksellisen taistelumenetelmän. Sosialismin muuttuessa utopiasta tieteeksi ihmiskunnan taistelussa vapautuksensa puolesta tapahtui vallankumouksellinen käänne. Mutta Kim Jong Il painottaa, "**vaikka sosialismi on historiallisen kehityksen väistämätön vaihe ja sosialistinen yhteiskunta edistyksellisin ja ihmisen riippumatonta luonnetta parhaiten vastaava yhteiskuntamuoto, sosialismi ei koskaan toteudu spontaanisti. Sosialismin toteuttamiseksi on meidän valmistettava sellaiset vallankumoukselliset voimat, jotka kykenevät tästä suoriutumaan, sekä kehitettävä oikea taistelumenetelmä. Ellei vallankumouksellisia voimia ja taistelumenetelmiä pystytä valmistamaan, sosialismiin pyrkivien kansanjoukkojen pyrkimys riippumattomuuteen jää pelkäksi toiveajatteluksi**".

Lisäksi hän erityisesti toteaa, että riistäjäluokan "luokkayhteistyön" teorian tarkoituksena on pelkästään estää työläisjoukkojen riiston ja sarron vastainen taistelu. Tähän sortuen myös kommunistisen liikkeen sisällä reformistit ja revisionistit vaativat "luokkien välistä yhteistyötä" ja ovat aiheuttaneet vakavaa vahinkoa vallankumoukselliselle liikkeelle. Sosialismin kavaltajat puhuvat suureen ääneen paluusta kapitalismiin odottaen apua ja yhteistoimintaa imperialisteilta. Historian kokemus on kuitenkin osoittanut, että "hyvän tahdon" tai "luokkien välisen yhteistyön"

odottaminen riistäjäluokalta vain sotkee vallankumouksen.

Kim Jong Il arvostelee aikaisempaa sosialismia siitä, että sen kehitystä ei nähty kansanjoukkojen aloitteellisuuden ja toiminnan seuraukseksi, vaan perustaviksi asioiksi vallankumouksen kannalta nähtiin aineelliset ja taloudelliset tekijät. Yhteiskunnallista kehitystä pidettiin luonnollisena historiallisena prosessina, joka muuttuu ja kehittyy aineellisten tekijöiden ohjaamana. Vaikkakin yhteiskunnan objektiivisilla olosuhteilla on tietysti suuri vaikutus vallankumoukselliseen taisteluun, niin ratkaiseva tekijä vallankumouksen voiton kannalta ei ole objektiiviset olosuhteet, vaan se kuinka vallankumouksen liikevoimaa ja sen osuutta vahvistetaan. Sosialismi voi voittaa yhtä lailla niin kehittyneessä kapitalistisessa maassa, kuin kehitysmaassakin, jos vallankumouksen liikevoimaa vahvistetaan ja sen osuutta voimistetaan tehokkaalla työllä.

On syytä verrata Kim Jong Ilin teesiä Engelsin teesiin. Engels totesi, että yhteiskunnan kehityksen kuluessa historiassa subjektiivinen tekijä voimistuu. Kim Jong Il sanoo, että yleisesti ottaen on niin, että mitä pidemmälle yhteiskunta kehittyy, sitä suuremmaksi käy yhteiskunnan kehityksen liikkeellepanevan voiman eli kansanjoukkojen rooli. Mutta vielä kerran on todettava, että tämä kansanjoukkojen kasvava rooli ei Kim Jong Il'n mukaan toteudu itsestään. Hän kirjoittaa: **“Jos kansanjoukkojen ideologinen uudelleen muovaaminen jätetään merkitykseltään toissijaiseksi asiaksi ja jos vallankumouksen liikkeellepanevan voiman vahvistaminen ja sen osuuden korostaminen laiminlyödään sosialistisessa yhteiskunnassa, ja jos ratkaiseva huomio kiinnitetään aineellisiin ja taloudellisiin edellytyksiin ja keskitytään yksinomaan talouden rakentamiseen, sosialistista rakennustyötä kokonaisuutena ei pystytä hoitamaan kunnolla ja silloin myös taloudellinen rakennustyö vääjäämättä pysähtyy”**. Tämäkin teesi meidän on helppo ymmärtää, sillä monet sosialismia vahingoittaneista reformeista pantiin toimeen talouden kehittämisen vaatimuksesta ja loppujen lopuksi talouden kehittäminen meni niin pitkälle, että vaadittiin kapitalismin palauttamista, jonka suhteen eläteltiin harhakuvia.

Korean suuri johtaja toveri Kim Il Sung kehitteli Korean vallankumoustaistelun pohjalta Juche-aatteen, sosialismin teorian, jossa keskeinen merkitys on ihmisellä ja kansanjoukoilla. Kaiken on palveltava joukkoja. Jos sosialismin rakennustyön halutaan onnistuvan, on käytävä voimakasta taistelua sosialismin ja kommunismin kahden linnakkeen, ideologisen ja aineellisen, valtaamiseksi, ja tässä työssä on annettava ehdoton etusija taistelulle ideologisen linnakkeen valtaamiseksi.

2

Koska Juche-aate asettaa ihmisen ja kansanjoukot keskeiseen asemaan yhteiskunnan kehityksestä, puhuu Kim Jong Il ihmisen perusolemuksesta. Sitä koskevat filosofiset väittämät kiteytyivät aikaisemmin kahdenlaiseksi näkemykseksi. Toisen mukaan ihminen on henkinen olento ja toisen mukaan aineellinen olento. Ensimmäinen näkemys on uskonnollinen ja tukee kapitalistista riistopolitiikkaa. Jos ihminen esitetään pelkäsi biologiseksi olennoiksi, estetään näkemästä sitä, että ihminen toimii tavoitteellisesti, tietoisuutensa säätelämänä. Oikeasti ihminen on yhteiskunnallinen olento, joka elää sosiaalisessa suhteessa muihin ihmisiin. Ihmisen perusominaisuuksina Kim Jong Il mainitsee riippumattomuuden, luovuuden ja tietoisuuden. Ihmisen kehittynyt elimistö on hänen riippumattomuutensa, luovuutensa ja tietoisuutensa perusta, mutta kehittynyt elimistö ei luo riippumattomuutta, luovuutta ja tietoisuutta. Ne ovat yhteiskunnallis-historiallisen kehityksen tulosta, jossa ihmiset toimivat sosiaalisessa suhteessa toisiinsa. Näistä ihmisen ominaisuuksista Kim Jong Il sanoo: **“Riippumattomuus on ominaista yhteiskunnalliselle ihmiselle, joka haluaa kehittyä riippumattomasti maailman ja oman kohtalonsa isäntänä vapaana kaikista kahleista ja rajoituksista”**. **“Luovuus on ominaista ihmiselle, joka muuttaa maailmaa ja muovaa kohtalonsa tavoitteellisesti ja tietoisesti. Tietoisuus säätelää hänen kaikkea toimintaansa, joka tähtää maailman muuttamiseen”**. Objektiiviset olosuhteet vaikuttavat merkittäväällä tavalla yhteiskunnalliseen kehitykseen, mutta olivatpa vallitsevat ulkoiset olosuhteet miten otolliset hyvänsä, yhteiskunnan kehityksen edellytys on luovuuden ja tietoisuuden korkea taso sekä se, että ne pääsevät toimimaan vapaasti. Ja tämä merkitsee, että ihmisten tulee voida elää yhteiskunnassa, jossa ei ole riistoa ja sortoa. Ja tämä yhteiskunnan kehityksen edellytys käy yhteen työläisjoukkojen vaatimuksen kanssa, että on luotava riistosta ja sorrosta vapaa yhteiskunta. Kim Jong Il sanoo:

"Yhteiskunnallisen kehityksen historiassa on pidemmän päälle niin sanotusti kysymys ihmisen riippumattomuuden, luovuuden ja tietoisuuden kehityksestä".

"Porvaristo pitää ihmistä vain tuotannon välikappaleena, joka on pelkkää työvoimaa ja jota ostetaan ja myydään kuin tavaraa". Tämä Kim Jong Ilin mainitsema kapitalismin brutaali olemus on hyvin konkreettista todellisuutta myös meillä Suomessa, jossa kapitalistit eivät välitä vähääkään eläkeläisistä, pätkätyöläisistä ja pitkäaikaistyöttömistä. KIM Jong Il kirjoittaa edelleen: **"Sosialismin petturit ovat palauttamassa kapitalismia ja sosialismin myötä syntyneitä kansan hyvään tähtäävää politiikkaa. Heistä työttömyys ja köyhyys on keino, jolla ihmiset painostetaan pakolla kilpailemaan, sekä väline, jolla lisätään työn tehokkuutta. Tämä kaikki käy yhteen heidän taantumuksellisen ihmiskäsityksensä kanssa".** Tähänkin ajatukseen meidän on helppo yhtyä.

Juche-aatteen periaatteista lähtien tarkastellaan tutkielmassa myös muita ihmiselämän olemukseen liittyviä kysymyksiä. Kim Jong Il kirjoittaa: **"Kun ihmistä tarkastellaan elimellisenä kokonaisuutena, hänen elämällään tarkoitetaan fyysistä elämää. Fyysisen elämän lisäksi ihmisellä on yhteiskunnallis-poliittinen integriteetti. Yhteiskunnallis-poliittinen integriteetti on sitä elämää, joka tekee ihmisestä yhteiskunnallisen olennon. Fyysinen elämä on arvokas asia, mutta yhteiskunnallis-poliittinen integriteetti on vielä sitäkin arvokkaampi. Jos ihminen pyrkii tyydyttämään vain fyysisen elämänsä tarpeet eikä yhteiskunnallis-poliittisen elämänsä tarpeita, hänen elämänsä ei koskaan voi muodostua kunniakkaaksi olkoonpa hän miten hyvinvoipa tahansa. Tällainen aineellinen elämä madaltuu vääristyneeksi ja epänormaaliksi elämäksi ja on vastoin ihmisen synnynnäistä luonnetta".** Me voimme hyvin ymmärtää, että Kim Jong Il puhuu tässä äärimmäisen tärkeästä asiasta. Ihmiskunnan harteille asettuu hyvin tärkeitä yhteisiä tehtäviä ihmiskunnan olemassaolon ja tulevaisuuden turvaamiseksi. Nämä tehtävät voivat onnistua vain, jos ihmisen yhteiskunnallis-poliittinen integriteetti saa yhteiskunnallisessa elämässä fyysistä elämää tärkeämmän sijan.

3

Juche-aatteen perustalta Kim Jong Il tarkastelee tutkielmassaan kansanjoukkojen merkitystä ja olemusta. Hän määrittelee kansanjoukot historian liikevoimaksi. "Kansanjoukot muodostavat yhtenäisen sosiaalisen yhteisön, jonka keskiössä ovat työtätekevät ihmiset ja joita yhdistää yhteinen pyrkimys luovaan ja riippumattomaan toimintaan. Käsitteellä "kansanjoukot" on yhteiskunnassa luokkaluonne. Riistetty luokka muodostaa kansanjoukkojen enemmistön. Kansanjoukkojen luokkarakenne muuttuu yhteiskuntahistorian kehityksen mukana. Kapitalismissa kansanjoukot muodostuvat työläisten ja talonpoikien lisäksi myös työtätekevistä sivistyneistöstä ja muista kerrostumista. Sosialismissakin, vaikka kaikki ihmiset ovat työtätekeviä, jatkuu sosialismille vihamielisten aineiden vehkeily. Siksi sosialismissakin tulee tehdä selkeä ero kansanjoukkojen ja niihin vihamielisesti suhtautuvien aineiden välillä. Vaikka käsitteellä "kansanjoukot" on luokkaluonne, niin se ei ole yksinomaan luokkakäsite. Kun tarkastellaan onko ihminen kansanjoukkojen jäsen, niin tulee tarkastella hänen luokka-asemaansa. Mutta se ei ole kuitenkaan ainoa hänen aatteisiinsa ja käyttäytymiseensä vaikuttava tekijä. Peruskriteerin, joka ratkaisee onko joku henkilö kansanjoukkojen jäsen vai ei, muodostavatkin henkilön aatteet, eikä hänen luokkataustansa. Lisäksi Kim Jong Il toteaa, että se ideologinen perusta, jonka pohjalle kaikkia elämänaloja edustavat ihmiset kootaan kansanjoukoiksi, ei ole pelkästään sosialismin ja kommunismin aate. Jokainen maataan, kansaansa ja kansakuntaansa palveleva ihminen voi olla kelvollinen kansanjoukon jäseneksi. Me voimme nähdä, että juche-aatteen mukainen käsitys kansanjoukoista muodostaa perustan imperialisminvastaiselle rintamapolitiikalle. Tästä näkökulmasta Korean historiassa Toveri Kim Il Sung kokosi vallankumoukselliseksi voimaksi ne ihmiset, jotka olivat ideologisesti valmiit palvelemaan isänmaataan. Kim jong Il antaa kansanjoukoille kaikkein tärkeimmän roolin yhteiskunnan kehityksessä todetessaan: **"Yksilön voima ja viisaus on rajallinen, mutta kansanjoukkojen voima ja viisaus on rajaton. Jos tässä maailmassa on jokin olento, joka on kaikkietävä ja kaikkivoipa, niin se olento on kansanjoukot. Käsittämättömän voimansa ja viisautensa pohjalta joukot luovat kaiken mitä yhteiskunnassa on, vievät historiaa eteenpäin ja edistävät vallankumousta".** Tuotantovoimien kehittäminen kiinnostaa tietenkin kapitalisteja, mutta kapitalistit eivät luo aineellista rikkautta omalla työllään. Tämän johdosta kansanjoukot ovat yhteiskunnassa isäntiä ja siksi niiden tulee ottaa myös isännän asema ja käyttää isännälle kuuluvia oikeuksia.

Juche-aatteen periaatteista lähtien toverit Korean demokraattisessa kansantasavallassa pitävät puolueen vallankumouksellisenä periaatteena riippumattomuutta politiikassa, omavaraisuutta taloudessa ja itseluottamusta kansallisessa puolustuksessa. Puuttuessaan muiden maiden asioihin puhuvat imperialistit tänään "ihmisoikeuksista". Tutkielmassaan Kim Jong Il toteaa, että ihmisoikeuksia ei voi erottaa maiden ja kansakuntien riippumattomuudesta. Imperialistien mainostamat ihmisoikeudet ovat rikkaiden ja etuoikeutettujen oikeuksia tehdä rahan voimalla mitä vain. Imperialistit eivät tunnusta ihmisoikeuksiksi esimerkiksi työttömien oikeutta työhön tai orpojen ja vailla toimeentuloa olevien ihmisten oikeutta syömiseen ja hengissä pysymiseen. Vieraiden voimien alla olevien ihmisten ihmisoikeuksia ei kyetä turvaamaan. Siksi Korean demokraattinen kansantasavalta ei tule sallimaan imperialistien mielivaltaista puuttumista asioihinsa.

Kun kansanjoukot ovat isäntiä, niin kansanjoukoilla on myös isännän velvollisuus. Joukkojen tulee kyetä ottamaan vastuulleen vallankumouksen ja rakennustyön toteuttamisessa esiin nousevat ongelmat. Kim Jong Il kirjoittaa: "**Jotta kansanjoukot pystyvät täyttämään velvollisuutensa ja osuutensa yhteiskunnassa kaikista asioista vastaavina isäntinä, joukkojen isännäntietoisuutta on parannettava. Jotta näin voisi tapahtua, ideologinen muutostyö ja poliittinen työ on asetettava kaikkien muiden hankkeiden edelle. Sosialistista rakennustyötä ei käy vauhdittaminen millään muulla tavalla, kuin asettamalla ideologinen muutostyö ja poliittinen työ etusijalle. Yritykset liikutella ihmisiä rahan voimalla ovat perustavassa ristiriidassa sosialistisen yhteiskunnan ominaisluonteen kanssa. Tämä kapitalismiin kuuluva menetelmä ei kasvata ihmisen vallankumouksellista innostusta, mutta se voi vaarantaa ja mädättää koko sosialistisen järjestelmän**". Kansanjoukkojen isännän roolin turvaamiseksi ja vahvistamiseksi Korean demokraattisessa kansantasavallassa on kehitetty koulutusjärjestelmä, jonka piirissä koko kansa opiskelee ja, jonka perustan muodostaa 11-vuotinen peruskoulu. Oppivelvollisuuskoulutus on maksuton ja kaikki opiskelevat läpi elämänsä.

Tutkielmansa lopussa Kim Jong Il käsittelee puolueen vastuuta ja tehtäviä. Hän toteaa, että kansanjoukkojen riippumattomuuspyrkimys on se kriteeri, jonka perusteella politiikan toimintalinjojen oikeellisuus arvioidaan. Ainoa keino, jolla subjektiivisuus ja epämiellyttävät tapahtumat vallankumouksessa ja rakennustyössä voidaan välttää, on olla joukkojen keskuudessa ja kuunnella mitä joukot haluavat. Työväenluokan puolueen on aina toimintalinjaansa ja politiikkaansa muotoillessaan mentävä joukkojen keskuuteen ja kuunneltava joukkojen toiveita. Myös työtä tehdessään toimihenkilöiden on aina aloitettava joukkojen toiveiden kuuntelemisesta. Korean työväenpuolue on työssään onnistunut sen ansiosta, että se on toteuttanut linjaansa joukkojen voimalla.

Erittäin merkittävä on Kim Jong Ilin toteamus, että jos sosialistisessa yhteiskunnassa aiotaan harjoittaa rakkauden ja luottamuksen politiikkaa on vallassa olevasta puolueesta rakennettava äitipuolue. Käsitteenä äitipuolue on hyvin syvällinen. Tämä tarkoittaa, että sosialistisen yhteiskunnan organisaatiot tulee saattaa palvelemaan kansaa ja puolueen on oltava kansan puolustaja. Kuten aiemminkin, työväenluokan puolueen, äitipuolueen tulee käydä luokkataistelua, mutta kaiken toiminnan lähtökohtana tulee olla rakkaus ja luottamus kansaan. Syy miksi moni puolue eri maissa on menettänyt kansan luottamuksen, johtuu siitä, että niitä ei rakennettu äitipuolueeksi. Ne rappeutuivat byrokraattisiksi puolueiksi ja käyttivät arvovaltaansa väärin. Äitipuolueen rakentamisesta Kim Jong Il kirjoittaa: "**Kun hallitsevasta sosialistisesta puolueesta rakennetaan äitipuoluetta, on tärkeää, että kaaderit vallankumouksellistetaan perinpohjaisesti ja taistellaan aktiivisesti heidän keskuudessaan esiintyvää väärinkäyttöä, byrokratiaa, luvattomuuksia ja korruptiota vastaan. Sosialismi vastustaa kaikkia etuoikeuksia. Etuoikeutettu luokka katoaa sosialismin pystyttämisen myötä. Vaikka tuotantovälineet ja valtiovalta sosialismissa ovat kansan hallussa, niin mikäli sosialismissa ei taistella vallan väärinkäyttöä, byrokratiaa ja korruptiota vastaan, voivat huonosti koulutetut kaaderit irtaantua joukoista ja kehittyä etuoikeutetuksi luokaksi. Mikäli näin pääsee tapahtumaan, vallassa oleva sosialistinen puolue menettää joukkojen luottamuksen, eikä puolue voi olla olemassa ilman joukkojen tukea. Historia on opettanut, että hyväksyessään vallan väärinkäytön, byrokratian, laittomuuden tai korruption kaadereiden keskuudessa, puolue jo kaivaa hautaansa.**"

Luokkataistelussa porvaristo on saanut maailmassa väliaikaisen ylliotteen. Korean työväenpuolueen sosialistisen rakennustyön kokemus osoittaa, että kapitalismille annetaan vielä murskaava vastaisku.